

Beste mensen , beste vrienden,

Vandaag is een historische dag in de geschiedenis van ons dorp Kapelle-op-den-Bos. Ik neem het woord 'historisch' niet lichtzinnig in de mond , maar geloof echt dat het hier op zijn plaats is.

Eindelijk , na zoveel jaren van strijd door talloze mensen en - ik denk hier dan spontaan aan de hele ABEVA familie onder de vleugels van grote bezieler Eric Jonckheere - aan de vrijwilligers van de stichting Willy Van der Stappen -aan Valerie Van Peel en een aantal van haar collega parlementsleden - en aan eenieder die zich heeft bekommerd om het lot van de asbestslachtoffers - EINDELIJK is er in ons dorp een monument ter ere van de vele slachtoffers die asbest hier, en in de ruimere omgeving, heeft gemaakt en nog steeds maakt.

Kapelle-op-den-Bos draagt immers een historische last met zich mee , als het asbestdorp bij uitstek. De aanwezigheid van een asbestproducerende nijverheid op ons grondgebied heeft immers voor onnoemelijk veel leed gezorgd bij heel wat inwoners en doet dit jammer genoeg nog steeds tot op de dag van vandaag.

Asbest, dat ooit een zeer beloftevol bouw materiaal was , bleek immers ook nefaste gevolgen te hebben voor de gezondheid van de mensen, die er aan blootgesteld werden . Het is immers verantwoordelijk voor een aantal asbestgerelateerde ziekten zoals asbestose , en vooral het gevreesde mesotheliom .

Iedereen in Kapelle-op-den-Bos kent wel één of meerdere slachtoffers van deze ziekte, die leidt tot kortademigheid , helse pijnen en uiteindelijk tot de dood.

Als huisarts in dit dorp zie ik nog dagelijks de verwoestende gevolgen van deze ziekte . Het stilzwijgen rond de asbestproblematiek en de afwezigheid van een deftige regeling voor de slachtoffers , was één van de hoofdredenen om mij 18 jaar geleden politiek te engageren.

Toen we zes jaar geleden ons beleidsplan moesten opstellen , waren de

partijen van de huidige meerderheid , Groen en N-VA - beiden voorvechters voor de rechten van de asbestslachtoffers - er al zeer snel uit, dat het asbestvrij of -tenminste het asbestarm- maken van onze gemeente, een

prioritaire doelstelling van het beleid zou worden, en ook , dat we een monument voor alle asbestslachtoffers wensten op te richten , iets waar we al geruime tijd voor ijverden.

Ik ben blij dat de kiezer ons de kans heeft gegeven in 2018 om deze belofte te realiseren en ik ben bijzonder fier en trots dat we woord gehouden hebben .

We namen contact op met de Kapelse kunstenaar en beeldhouwer Guido Van Causbroeck met de vraag of hij een monument wou maken ter ere van de asbestslachtoffers . Ik ben Guido bijzonder dankbaar dat hij deze uitdaging onmiddellijk aanvaardde en er mee aan de slag ging.

Ik heb het beeld al mogen zien en ik moet zeggen dat de hand van de meester een beeld heeft voortgebracht, dat mijn stoutste dromen overtreft...

Het beeld is zo sprekend , zo expressief , het geeft zo pijnlijk accuraat weer wat de slachtoffers van mesothelioom meemaken : ondraaglijke pijn , gebrek aan adem, om hulp smekend , maar ook reikhalzend uitkijkend naar steun en verlossing. Wanhoop en hoop in één beeld....

Dit monument is een stille , maar aangrijpende getuige van een gitzwarte bladzijde in de geschiedenis van ons dorp , maar het is ook een plek om te bezinnen , om samen te komen , om mekaar te ondersteunen , om hen te herinneren , zij, die ons veel te vroeg ontvallen zijn, een plek ook om huidige en volgende generaties te waarschuwen en te behoeden om dezelfde fouten in de toekomst te maken, want “wie zich het verleden niet herinnerd is gedoemd om het weer te beleven” , onder welke vorm dan ook.

Daarom verzinnebeeld dit beeld ook hoop , hoop om te leren uit onze fouten , hoop en zekerheid dat we hen, die slachtoffer zijn, niet zullen vergeten , maar hen een prominente plaats geven in onze gemeenschap , vlakbij het gemeentehuis.

Aan ieder die hier aanwezig is , beloof ik dat we elk wetgevend initiatief dat de asbestslachtoffers ten goede komt, zullen blijven steunen in de toekomst. Dit monument is hopelijk ook een teken dat de geesten hiervoor gerijpt zijn.

Ik wil jullie allemaal danken , ik denk dat ik hier mag spreken in naam van alle slachtoffers en nabestaanden , om op deze historische dag naar hier gekomen te zijn om naast ons verdriet ook hoop uit te dragen , hoop voor een asbestvrije toekomst.

Ik zou graag het monument samen onthullen met Guido , de meesterkunstenaar , met Eric , het gezicht van ABEVA, en alle slachtoffers en met Valérie, een politica met het hart op de juiste plaats voor de asbestslachtoffers. Mag ik jullie vragen naar voor te komen.

“Onthulling”

Er was wat miscommunicatie met ABEVA , die leidde tot een storm in een glas water , maar ik wil nu graag het woord geven aan Eefje van Buggenhout ,die namens de slachtoffers van asbest ook nog het woord wenst te nemen , maar niet alvorens ik jullie allemaal ook uitgenodigd heb om nadien nog een kijkje te nemen in onze raadszaal waar een tentoonstelling opgesteld is over hoe dit meesterwerk tot stand kwam. Er is ook een boek van gemaakt , dat te koop wordt aangeboden en waarvan een deel van de opbrengst geschonken wordt aan de “ Willy Vander Stappen” stichting.

En dan geef ik nu graag het woord aan Eefje Van Buggenhout